

человѣкомъ согрѣшенія ихъ, ни Отецъ вашъ отпуститъ вамъ согрѣшеній вашихъ» (Мат. VI. 14, 15).

Като прощава чловѣкъ на брата си, той изпълнява къмъ него любовтъж, която е совершеніето на законътъ, надъе ся на милосърдіето на Бога, който ще отпусти намъ собственнытъ ни погрѣшенія, и съзира, чрезъ вѣржтъж, въ ближныйтъ си, самага І. Христа, който е казалъ че всѣко дѣло на любовь къмъ ближныйтъ, той ще го счита като станѣло къмъ самага него.

